

Vánoce v Senátu

29. prosince jsme se vypravili do Betléma. Vzali jsme to oklikou přes sídlo Senátu ČR ve Valdštejnském paláci. Tam na nás čekala bývalá kolegyně Olgy Arvaiové, aby nás provedla prostorami, kam se průměrný smrtelník nedostane.

Nejdříve nás seznámila s bohatou historií objektu. Sídlo si nechal postavit Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna (1583 –1634) v letech 1623-1630. Tento vojevůdce se výhodnými sňatky a koupěmi domohl značného majetku i postavení na císařském dvoře, byl povýšen na knížete a v roce 1625 se stal generalissimem císařské armády. Jeho palác v Praze měl zastínit i Pražský hrad.

Na stavbě paláce působilo více stavitelů: hlavním architektem byl Giovanni Battista Pieroni, staviteli Andrea Spezza a Niccolo Sebregondi. Uměleckou výzdobu zahrady svěřil Valdštejn někdejšímu císařskému sochaři [Rudolfa II. Adrianu de Vriesovi](#). Ten ve Valdštejnské zahradě vytvořil unikátní soubor soch, sousoší a kašen. [Sochy](#) byly v roce [1648](#) uloupeny švédskými vojsky a teprve v letech [1912–1918](#) byla zahrada ozdobena jejich věrnými kopiemi.

Úctyhodné jsou především rozměry areálu paláce, jehož délka činí 340 metrů a největší šířka celkem 172 metrů. Pouze obytná část paláce rozložená kolem čtyř nádvoří bez zahrady dosahuje rozměrů cca 150×110 metrů. Soubor budov je členěn na hlavní obytnou budovu se dvěma nádvořími, křídlo koníren a budovu jízdárny, se kterou sousedí bývalý hospodářský dvůr paláce upravený jako zahradní parter při vstupu do nynější stanice metra. Architektura paláce je členěna stovkami funkčních či slepých oken, desítkami portálů, vikýřů a štukových dekorativních prvků, ve kterých se stejně jako na dřevěných vratech a dveřích objevuje jako součást výzdoby lví hlava – heraldický motiv z Valdštejnského erbu.

První naše zastavení bylo v Hlavním sále, kde je Albrecht z Valdštejna na stropní fresce zpodobněn jako bůh Mars na válečném voze. Kolmo na sál jsou reprezentační místnosti – salonky, z nichž první je opatřen koženými tapetami a nad krbem visí jezdecký portrét Valdštejna. V nárožní komnatě, audienční síni, návštěvníka zaujme freska antického kováře [Hefaista](#) a bohaté nástrovní štukatury. Na straně paláce proti Hlavnímu sálu jsou nad sebou dvě chodby: Mytologická a Astrologická. Z Mytologické chodby se dá vstoupit do východní části paláce, kde byla v přízemí rozsáhlá konírna pro téměř 40 koní. Zajímavostí je, že každý kůň měl nad úvazem svůj portrét.

Evropská unie udělila Kanceláři Senátu 9. května 2003 ocenění Europa Nostra za citlivé restaurování a rekonstrukci Valdštejnského paláce. Přípravu celkové rekonstrukce Valdštejnského paláce zahájila Kancelář Senátu v roce 1996 a poslední fáze obnovy byla dokončena v roce 2000. Rekonstrukcí Valdštejnského areálu se podařilo odstranit řadu stavebních a statických chyb, také byly odstraněny nevhodné stavební zásahy učiněné v předchozích letech. Podařilo se architektonicky obnovit historický ráz Valdštejnského paláce i zahrady s dominantní salou terrenou a výstavním prostorem ve Valdštejnské jízdárně.

V místech koníren je v současnosti Jednací sál Senátu. Další historické prostory slouží pro jednání a oficiální přijetí zahraničních návštěv.

Po poděkování za umožnění prohlídky jsme se ještě došli podívat do sklepních prostor, kde jsou umístěny dary (některé velmi zajímavé a kuriozní) od různých státních návštěv pro naše senátory.

Další zastavení bylo v místnostech, kde bylo vystaveno 60 betlémů. Byly zde exponáty historické i současné a jako rarita zde byly betlémy např. z Barmy, Keni a Kostariky.

Po dobrém obědě U Schnellů se již menší skupina přesunula na Pražský hrad, kde měla Daniela domluvené překvapení: prohlídku Arcibiskupského paláce.

Věra F.

Arcibiskupský palác

Ano, jsem ráda, že se překvapení podařilo, zásluhou mého kamaráda Karla, pátera mgr. Tomáše Rouleho (tajemníka p. arcibiskupa) a paní mgr. Vyšohlíkové z kanceláře arcibiskupství jsem získala šikovného průvodce - archiváře arcibiskupství p. Faktora, který se nás obětavě ujmul po své pracovní době. Chtěla jsem odměnit ty Alenky, které s námi chodí poctivě na všechny vycházky a výlety, které ALEN připravuje, za každého počasí a v každé roční době. Věřím, že se návštěva tak krásného místa, kam se většinou normální smrtelník nedostane a kde se mnohdy rozhodovalo o osudu země, líbila všem tak moc, jako mně.

Zajímavé bylo i složení nás návštěvníků ve skupině. Pozvala jsem nejen Alenky (kvůli kterým jsem návštěvu připravovala) a jejich rodinné příslušníky, ale také své spolužáky, kteří se na překvapení podíleli. Přijela také Miládka Špačková s manželem z Velkého Meziříčí (samozřejmě s výborným pohoštěním vlastnoručně doma připraveným), byla s námi i Karlova kamarádka Janetta, která přijela trávit vánoce v Praze až z Ameriky.

Arcibiskupský palác na Hradčanském náměstí blízko hlavní brány Pražského hradu byl vystavěn v 16. století v barokním slohu. Do dnešních dní byl mnohokrát přestavován, současný barokní vzhled pochází z roku 1765. Rezidencí arcibiskupů je od 60. let 16. století. Interiér paláce vyniká množstvím dřevořezb a rokokového štuky, překrásnými lustry i dobovým nábytkem. Z příjemné recepce a salonku, kde jsme se dozvěděli základní informace o arcibiskupství a kde jsme se díky Miládce příjemně posilnili, jsme se vydali do krásných prostor, které se nedávno staly novým domovem arcibiskupa Dominika Duky. Viděli jsem audienční sál, který sousedí s pracovnou arcibiskupa, směli jsme posedět v renesanční kapli sv. Jana Křtitele a Jana Nepomuckého, kde jsou umístěny největší cennosti - sochy Cyrila a Metoděje, sv. Václava a dalších českých patronů, pozlacené busty sv. Petra a Pavla a mezi okny Paladium české - Panna Maria Staroboleslavská. V jednom ze sálů jsme obdivovali cyklus unikátních gobelínů s výjevy domorodců v africké a brazilské džungli, v dalším zase portréty a obrazy všech arcibiskupů a kardinálů. Na závěr prohlídky paláce - plni čerstvých informací, zajímavostí a potěšení krásou kolem sebe - jsme vstoupili ze tmy posledního sálu do již noční Prahy a na vyhlídkové terase nebo spíš střeše jsme zůstali překvapeně stát. Jak je možné, že věže svatovítského chrámu jsou tak blízko, skoro na dosah? Krásně osvětlené se tyčily nad střechami okolních paláců - bylo to jako když se otevře opona divadla. Pak jsme obcházeli po střeše kolem dokola a dívali se z obrovské výšky dolu na lidičky na náměstí a hradním nádvoří. Díky všem, kteří nám umožnili takovou krásu vidět.

Daniela

P.S. Četla jsem, že o velkých církevních svátcích chce pan arcibiskup zpřístupnit palác veřejnosti, tak to nepropásněte.